

ת"פ (חדרה) 17021-02-21 - מדינת ישראל נ' אופק אמארי

בית משפט השלום בחרדה
ת"פ 17021-02-21 מדינת ישראל נ' אמארי
בפני כב' השופט אלכס אחטר
מדינת ישראל בנסיבות ב"כ עו"ד דניאל בן חמו
המואשימה
נגד
אופק אמארי בנסיבות ב"כ עו"ד ליעד ידין
הנאשם

גור דין

הנאשם הורשע על פי הודהתו, לאחר שוחרר בו מכפירתו, בעבורות המוחסנות לו בכתב האישום המתוון, המכיל שלושה אישומים.

באישור הראשון - מוחסנות לנאים העבירות הבאות:

- א. התפרצויות למגורים/תפילה - עבירה לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.
- ב. גניבה - עבירה לפי סעיף 384 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.
- ג. הפרת הוראה חוקית - עבירה לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

באישור השני - מוחסנות לנאים העבירות הבאות:

- א. תקיפה סתם - עבירה לפי סעיף 379 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.
- ב. חבלה במכשירי ברכב - עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.
- ג. מהומה במקום ציבורי - עבירה לפי סעיף 194(א) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

באישור השלישי - מוחסנות לנאים העבירות הבאות:

- א. הסגת גבול פלילתית - עבירה לפי סעיף 447 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.
- ב. גניבה - עבירה לפי סעיף 384 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

על פי עובדות כתוב האישום המתוון, עסקין למעשה שלושה אירועים שנעברו ע"י הנאשם בתאריכים

22/3/20 (פסק אישום ראשון), 20/6/20 (פסק אישום שני), 13/7/20 (פסק אישום שלישי).

לאחר שהנאשם הורשע בעבירות המיוחסota לו בכתב האישום המתוקן, הופנה עניינו לשירות המבחן וזאת לצורך בוחנת האפשרות של שילוב הנאשם בבית המשפט הפלילי.

יובהר כי בעניינו של הנאשם הוגשו 5 תסקרים. כמו כן, עובר למעורבותו של הנאשם בהליך הפלילי הנוכחי, הובא עניינו בפני ועדת האבחון לפי חוק הסעד (טיפול באנשים בעלי מוגבלות שכלית - התפתחותית) ועל פי מסקנותיה נמצא כי הנאשם מתפרק ברמה גובלית, ללא מוגבלות שכלית התפתחותית, ובשל כושר שיפוט תקין, יודע להבחן בין טוב לרע, ובין סיבה לתוצאה. בנסיבות אלה, נמצא הנאשם כשיר לעמוד לדין, (לענין זה ראה פניה של אגף הרווחה והשירותים החברתיים של עיריית חדרה מיום 23/3).

ביום 2/4/23 הורשע הנאשם על פי הודהתו בעבירות המיוחסota לו בכתב האישום המתוקן, ובהതאם להסכמה הצדדים נדחתה ישיבת הטיעונים לעונש למועד מאוחר יותר וזאת לצורך הפניות עניינו של הנאשם על מנת שיוגש תסקير בעניינו וזאת מפאת גלו ולאור החובה בחוק וגם כדי לשירות המבחן בוחן את האפשרות של שיקום הנאשם ושילובו בטיפול מתאים.

בין לבין, בפרק הזמן שחלפו, ולאור המלחמה נדחו הדיונים בעניינו של הנאשם, עד שביום 23/11/23 הוריתי על העברת עניינו של הנאשם לבית המשפט הפלילי, וזאת לאור המלצה שירות המבחן והסכמה הצדדים.

עניינו של הנאשם נדון בבית המשפט הפלילי מיום 3/12/23 ועד 4/2/24, כאשר במסגרת החלטה ממועד אחרון זה, ולאחר מכן להצליח לא השתלב בהליך בבית המשפט הפלילי, הוחזר עניינו לבית משפט זה.

ביום 24/4/24 הוגשו טיעוני המאשימה לענין העונש, וביום 27/5/24 התקיים בפני דין במעמד הצדדים, הנאשם הובא בצו הבאה, המאשימה השלימה את טיעוניה וב"כ הנאשם טען את טיעונו.

כאמור, לצערנו הרבה הילך השילוב של הנאשם בבית המשפט הפלילי לא צלח וזאת בשל קשיים עימים לא הצליח הנאשם להתמודד, הנאשם לא התיצב לדיוונים שנקבעו בעניינו בבית המשפט הפלילי, ושירות המבחן המליץ להפסיק את השתפותו, שכן המשך ההשתפות לא יוביל להטבה וקיים במצבו.

המאשימה הדגישה במסגרת טיעוניה את הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מעשי הנאשם לצד

הנסיבות בביצוע העבירות וביקשה לקבוע מתחם ענישה נפרד לכל פרט אישום.

ביחס לפרט האישום הראשון ביקשה המאשימה לקבוע מתחם ענישה שנע בין 24-12 חודשים מסר לצד הטלת ענישה נלוית, ביחס לפרט האישום השני ביקשה המאשימה לקבוע מתחם ענישה הנע בין 6 חודשים מסר שיכול וירצו בעבודות שירות ועד 12 חודשים מסר בפועל לצד ענישה נלוית וביחס לפרט האישום השלישי ביקשה המאשימה לקבוע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשים מסר שיכול וירצו בעבודות שירות ועד 12 חודשים מסר בפועל לצד ענישה נלוית.

המאשימה ביקשה למקם את הנאשם ברף הבינוני בכל מתחם שהוצע לעיל, ולהורות על הפעלת הענישה כך שכל ענישה תרוצה במצבה או לזו ולא פחות מ- 20 חודשים מסר בפועל.

המאשימה תמכה את עמדתה העונשית בפסקה.

המאשימה הדגישה גם את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, את העובדה כי מדובר בנאים לידי שנת 2000 לחובתו 3 הרשעות האחרונות מחודש יוני 2023. כמו כן, נטען כי הנאשם לא הצליח להיתר מההיליך הטיפולי ומשלא עבר הליך שיקומי כלשהו, הרי שאין לסתות לקולא ממתחמי הענישה שהוצעו מטעמה.

מנגד, ב"כ הנאשם הדגיש במסגרת טיעונו כי מדובר למי שהועמד לדין בגין ביצוע עבירות מחודש מרץ 2020, לדבריו מאוחר ומדובר בנאים שישsst עיר בגילו, אשר אובדן עוד מילודות כמי שלוקה במגבלה שכלית, ומתמודד עם בעיות שמיעה, גם שמדובר היום בנאים בן 24 שנים, הרי שיש לקחת בחשבון את העובדה כי בעבר היה גם גר רחוב, נכנס לבית אמו וסבטו על מנת לאכול ולקחת כסף, התהנן במסגרת חוץ ביתו לא גויס לצבא ובבערו אשפוזים פסיכיאטריים ואף מונה לו אופטורופס לגוף ורכוש.

לעמדתו לאור חלוף הזמן, תיקון כתב האישום, חיסכון בזמן שיפוטי יקר, יש לקבוע מתחם ענישה אחד, ובמסגרתו לקחת בחשבון את פרק הזמן הרב שחלף, את העובדה שה הנאשם היום עובד, מתפרק, בהתאם למגבלותיו ואף שיקם את היחסים עם בני משפחתו, הרי שיש בנסיבות אלה מקום גם לחרוג מתחם הענישה ולהטיל על הנאשם הצופה פני עתיד והתחייבות כספית.

לדבריו, האינטרס הציבורי במרקחה קונקרטי זה, לא מחייב את שילוחתו של הנאשם למאסר בגין סורג ובריח, לדבריו, נסיבותו של מרשו אין רוחקות מהקרבה לסיג לאחריות פלילתית ולכן יש להתחשב בחירgotו של מקרה זה, על כל נסיבותו.

ה הנאשם אף הוא ביקש לומר את דברו, ציין כי באותו זמן בשנת 2020 היה במצב רע, הכספיים

שנintel הוחזרו, כיום הוא עבד כשותפ כלים במסעדת החדרה עבד קשה לפרנסתו, מקיים קשרים טובים עם בני משפחתו מודה בטעותו וביקש מבית המשפט שלא למצות עמו את הדין.

דין והכרעה:

תיקון 113 לחוק העונשין, עיגן את הבניית שיקול הדעת השיפוטי והעניק מעמד בכורה לעיקרונות ההלימה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה, בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לתיקון לחוק, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשה העבירות שביצע הנאשם. לשם כך יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידה הפגיעה בו, בנסיבות העונישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40ט' לחוק העונשין.

לכשייקבע מתחם העונישה, יקבע בית המשפט את העונש המתאים, בהתאם למתחם, אשר יוטל על הנאשם וזאת בהתחשב בנסיבות שאין הקשורות ביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40יא' לחוק.

בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי סעיפים 40ד' ו 40ה' לחוק.

אכן הנאשם במעשהיו פגע בערכיהם המוגנים של זכותו של הפרט בחברה לקניינו לביטחונו ולשלומו, וברור שגם אם בחר הנאשם להתרפרץ לביתה של אמו של הנאשם או סבתו אין בכך כדי להצדיק את מעשיו. בודאי שאין הצדיק את התנהגותו, באוטובוס הציבור, וככלפי נהג האוטובוס.

כפי שנכתב בReLU"פ 4789/22 פלוני נ' מדינת ישראל (20.07.22):

"**עבירות התפרצויות מערערת את תחושת הביטחון האישי של כל אדם, כאשר הפוך נכנס בעזות מצח לדירה שאינה שלו, במטרה לבצע עבירה.** באותו העת, קניינו, פרטיוו וכבודו של בעל הדירה נפגעים, כאשר הוא נוכח לדעת כי אפילו ביתו - אינו מבצרו (רע"פ 512/22 דגמש נ' מדינת ישראל; רע"פ 6607/21 חסן נ' מדינת ישראל)."

יודגש, **ADB**, עבירות התפרצויות למקום מגוריים אינה עבירה "רכוש" גרידא - אף שגם בכך אין להקל ראש, כי אם פגיעה בלב תירוטו של כל אדם ואזרחות הנגרמת כאשר אדםزر חזדר ברגל גסה לדלא"ת אמותיו. באותו העת, חרדה אוחצת בבעל הדירה העולה על יצועו, בידועו כי אף בبيתו שלו, בחדרו ובמיטתו - אינו מוגן. במקרים אלו נדרש עונישה הולמת ומרתיעת בדמות עונש מאסר בפועל מאחורי סורגי ובריח, נוכח הפשיעה הגדואה ברחוותה ישראל בכלל, ובאזור הנגב בפרט. כך נדרש כדי להגביר את תחושת הביטחון למרחב הציבורי והאישי.

ה המבקש פרץ באישון ליל לדירה בbara שבע שנמצאת בקומה השנייה, הסתובב ברחבי הבית בעוד בעל הבית אינה, ונמלט עם שלל גניבתו רק לשם צעקות בעלי הדירה אשר נעורה משותה למראה המבקש בדירתה. מעשים אלו דורשים, כאמור, עונשה אפקטיבית של מאסר בפועל".

בפסקיקה נקבע לא אחת כי עבירות התפרצויות הפכו למכת מדינה, הפגיעה ברכושו של הציבור מערערת באופן ממשוני וניכר את תחושת בטחונו ובתי המשפט מחויבים לנ��וט בעונשה מתאימה לצורך מגור התופעה (ר' רע"פ 398/14 ערנ' נ' מדינת ישראל, ברע"פ 18/6210 אבו גאנם נ' מדינת ישראל).

ברע"פ 7453/08 מדינת ישראל נ' אווזנה כתוב בית המשפט העליון ש"ב**ית המשפט המחויז צדק** משהתאים את הצורך בחומרה בעונשה בעבירות התפרצויות ובעבירות רכוש בכלל, שהוא - אפשר לומר - למכת מדינה, למקור דאגה וטרונית לאזרחים רבים, ולפגיעה בתחושת ביטחונם. נקל לשער את החוויה הקשה העוברת על קרבנות הפריצה, בשובם לבitem והינה הפיכת סדום ועמורה בתוכו וחפצים וכסף נעלמו ואינם, ולעתים קרובות ממשמעות הדבר היא כי הרכוש ירד לטמיון, **שכן העבריין לא יילך'** (דברי השופט א' רובינשטיין, ברע"פ 08/1708 לי נ' מדינת ישראל).

באשר לנسبות הקשורות ביצוע העבירה, מדובר בני ששלוש הזדמנויות שונות פגע ברכוש של המתלווננות, הפר הוראה חוקית, השיג גבול, גנב, תקף סתם את נהג האוטובוס וגרם נזק במאיד לאוטובוס.

בפסקיקה נקבע לא אחת כי העבירות כלפי הרכוש, טומנות ברובן גם פוטנציאלי ממשי להתרחשות אלימה ולפגיעה בגוף ובנפש, וכןה לביתו הפרטי של אדם, שהוא מעשה מבצרו, והמקום הבתו שלו, יש בה כדי ללמד על אופיו של אדם שעושה זאת.

מדיניות העונשה בעבירות התפרצויות מחייבת השנת עונשים מרתייעים כפי שקבע כב' השופט אלרון ברע"פ 5012/22 חאלד דגמש נ' מדינת ישראל: "**יש להחמיר בעונשם של המבצעים עבירות גניבה והתפרצויות, המערערות את ביטחונם של האזרחים, ופוגעת בפרטיהם של נפגעי העבירה**". מדיניות ההחמרה נתקבלה גם על ידי בית המשפט המחויז בחיפה בעפ"ג 22-02-13582 מדינת ישראל נ' מוגרבי וכן הפסקה שאזכרה שם.

ברע"פ 4830/20 סoiseה נ' מדינת ישראל (28.07.20) נכתב: "**בית משפט זה עומד לא אחת על חומרתה הרבה של עבירות התפרצויות לדירות מגורים, המערערת את ביטחונו של האזרח בביתו- מבצרו, ופוגעת באורח קשה בקנינו ובפרטיו (מהעת الأخيرة, ראו ברע"פ 3565/20 לביא נ' מדינת ישראל, [פורסם בנובו] פסקה 10 (14.6.2020)).** כן, על אחת כמה

וכמה כאשר לחובת התביעה עומדות הרשעות רבות בעבירות רכוש, כאשר תקופות מאסר ממושכות שריצה בין כתלי בית המאסר לא הרתיעו אותו מלשוב ולבצע עבירות דומות. יתר על כן, חומרה רבה יש ליחס לכך שהמבחן ביצע את העבירות מושא*האישומים* דן תוך **חודשים ספורים מיום שחררו, ובשעה שתלוּו ועומד נגדו עונש מאסר מוותנה.**

בנסיבות העניין ולאור סמכות מועדי ביצוע העבירות זהות המעשים (פרט אישום ראשון ושלישי) אני מוצא לנכון לקבוע מתוך ענישה אחד לעבירות אותן ביצע הנאשם לרבות פרט האישום השני שאומנם נבדל במידה מסוימת האתרים אך מדובר ברגע אירועים אחד. על כן, אני קובע בזאת כי מתוך העונש ההולם לביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם נע בין מאסר למספר חודשים אשר יכול וירוצה בעבודות שירות לבין מאסר בפועל עד 18 חודשים לצד הטלת ענישה הצופה לפני עתיד, קנס, פיצוי והתחייבות.

נסיבות שאין קשרות לביצוע העבירה:

לקחת בحسبן את גלו של הנאשם, את עברו הפלילי, ובמיוחד ל淮南 ביחסו את ההליך אותו עבר הנאשם בבית המשפט גם אם הлик זה לא עמד בנסיבות.

כפי שצוו לעיל, עניינו של הנאשם הועבר לשירות המבחן והוגש מטעם שירות המבחן מספר תסקרים, הנאשם אף שולב בבית המשפט החקלאי, אך מאוחר ולא תמיד, הוחזר עניינו לבית משפט זה, אף בשבורה התחתונה בה החליט ניתן לומר כי הליכי הטיפול והשיקום לא צלחו. אולם, דווקא נוכח נסיבותיו הייחודיות והחריגות של הנאשם, סיפור חייו, האתגרים והקשהים עימם נאלץ להתמודד עוד בגין צער, (הכל כמפורט בתסקרי שירות המבחן) אל מול העובדה שכיוום בכוחותיו הדלים מציל ה הנאשם לקאים אורח חיים שגרתי, נורמלי, לצורך עבודתו במקום העבודה קונקרטי, לא ניתן לומר שה הנאשם ככל, אלא, בהתאם למוגבלותיו, השינוי שחל בו בהחלט מלמד על הлик שיקומי שעבר הנאשם גם אם הדבר לא עמד בקנה אחד אל מול הлик השיקומי והטיפול הקונבנציונלי.

משמעות הדבר היא כי בנסיבות חריגות וויצוות דופן אלה, ועוד נוכח חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירה, אין הצדקה ואף אין תועלת לשילוחה הנאשם לRICT מאסר אחריו סורג ובריח וניתן לחraig את עונשו של הנאשם באופן שוטט עליו ענישה הצופה לפני עתיד בלבד לצד חיבתו לחתום על התחייבות כספית, אני עיר לתוכאה של גזר הדין לחraig מהמתחמים שנקבעו בפסיקתה ביחס לעבירות בהן הורשע הנאשם הлик זה שלפני, לתסקרי שירות המבחן, ולעובדתו כי הлик בבית המשפט החקלאי לא נחל הצלחה.

אולם, חשוב לציין כי כבר בתסקייר הראשון שהוגש עניינו של הנאשם ביום 23/10/2024 המליך שירות המבחן על הטלת צו מבחן וצו של"צ בלבד, וכיום נוכח חלוף הזמן ולאור השינוי החובי שחל באורחות חייו של הנאשם כך גם לאור נסיבות ביצוע העבירות, אני סבור כי האינטראס הציבורי לא יצא נשכר אליו אורח על שליחתו של הנאשם לRICT מאסר אחריו סורג ובריח שכן דווקא הטלת ענישה הצופה לפני עתיד תוך מתן אמון בנאים, ישרדו לו מסר שהפעם ניתנה לו הזדמנויות להוכיח שכן הוא פועל ומקים אורח חיים נורמלי ותורם את חלקו לחברה, שזהו חלק בלתי נפרד מהאינטרס הציבורי בכללו.

לאור האמור בנסיבות ייחודי זה אני מטיל בזאת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר על תנאי של 3 חודשים למשך 3 שנים וה坦אי שה הנאשם לא יעבור בפרק זמן זה על כל עבירה אלימות או רכוש שעונשה שנתיים מאסר ומעלה וירושע פי חוק העונשין.
2. הנאשם יחוותם על התחייבות כספית בסך של 5,000 ₪ לפחות יתחייב להימנע מלפעול תוך 3 שנים מהיום על כל עבירה אלימות או רכוש שעונשה שנתיים מאסר ומעלה וירושע

פי חוק העונשין.

זכות ערעור לבית המשפט המחווזי בחיפה תוך 45 ימים מיום מהיום.

ניתן היום, י"ב تموز תשפ"ד, 18 ביולי 2024, במעמד הצדדים.